

AdventInfo

A Hetednap Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja

2005. szeptember 10.

Krisztussal járni, szolgálva várni!

MEGERŐSÖDŐ GYÜLEKEZETEK – RENDKÍVÜLI ÉLET JÉZUSSAL

Nemzetközi gyülekezetalapító konferencia Budapesten

Isten különös jelenléte tette emlékeztessé az idei nemzetközi gyülekezetalapító konferenciát. Kilenc országból gyűltek össze a résztvevők Budapesten tapasztalatcserére, képzésre és hitmélyítő alkalomra. A helyszín is gyülekezetalapítási körzet, Kőbányán, a Tarkaréti kollégium adott otthont a rendezvénynek. A Transzeurópai Divízió felkérésére a Reménység Evangélicizációs Központ szervezte a konferenciát, a program vezetését pedig Peter Roennfeldt végezte. Magyarországon kívül Horvátország, Szerbia-Montenegró, Románia, Szlovákia, Csehország, Bulgária, Svájc és Anglia képviseltette magát a konferencián. A közös plenáris alkalmak előadásait Peter Roennfeldt és Szabó László tartották a gyakorlati lélekmentési tevékenységekről, evangélicizációs lehetőségekről. A szekciókban több magyar előadó is részt vett, Szabó János, Deák Judit, Gyűrűs Istvánné, Kovács-Bíró János, aki a tapasztalatcserét és a projektek bemutatását is koordinálta.

Hegyes Géza gyülekezetalapító lelkeszt kértük meg a konferenciái tapasztalatok összegzésére.

A gyülekezetalapítás titkainak elsajátítása mellett a konferencia igen nagy hangsúlyt fektetett az imára, és a Szentlélekkel való közösségre. Naponta háromszor különítettünk el egy-egy fél órát az áhítatra és imádkozásra, és ez rányomta bélyegét az egész képzésre. Olyan légkört teremtett, amit szavakkal nem lehet leírni. Tizenhárom éve járok képzésekre és értekezletre, de eddig ez volt az, amelyen a leginkább megéreztem Isten közelségét. És erre nagy szükség van a gyülekezetalapításban. Lehet, hogy sokszor a módszerektől vártuk az eredményt, és úgy éreztük, hogy igazi buzgó ima és a Szentlélekkel való bensőséges kapcsolat nélkül is el tudjuk végezni munkánkat. Ez a konferencia önvizsgálatra készítetett, és ennek a vizsgálatnak az eredményét talán egy igeszakasz fogalmazza meg a legjobban: „Kiknél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét” (2Tim 3:5). Erre az erőre tette a hangsúlyt a konferencia és erre az erőre van szüksége gyülekezeteinknek és a gyülekezetalapításoknak, nem csupán a látszatra.

A tiszafüredi gyülekezetalapító csoporttal érkeztem a képzésre, ezért egy kicsit személyes lesz az, amit ezután leírok. A szívemen hordoztam ezt a kis csoportot, és minden vágyam az volt, hogy közelebb kerüljenek Jézushoz, és igazi munkatársaimmá váljanak a gyülekezetalapítás szolgálatában. Isten felettébb meghall-

gatta imámat, mint ahogy el tudtam volna képzelni. A testvérek személyes megtérésről számoltak be, még azok is, akik már évek óta gyülekezeti tagok. Az egyik testvérem azt mondta, hogy más emberként megy haza, mint ahogyan ide jött. És az, hogy ez nemcsak szóbeszéd, mi sem bizonyítja jobban, mint a felesége kijelentése, aki azt mondta, hogy egy teljesen más ember jött haza, mint aki elment, és arra kért, hogy máskor is vigyem el ilyen alkalmakra. Számomra az egyik legnagyobb élmény az volt, hogy csoportunk két tagja, akik még nem kötöttek szövetséget Jézussal, itt döntöttek arról, hogy követni fogják Jézust egész életükben.

Megkértem a csoport tagjait, hogy egy néhány sorban írják le, mit jelentett számukra ez a képzés.

Balogh Imre: „Megerősödtem hitben és lélekben. Jó kapcsolatot alakítottam ki más gyülekezetekből érkező testvérekkel, akikkel közös missziós szolgálatokat is terveztünk. Az »agapé vacsorával« egybekötött úrvacsorán a mennyországban éreztem magam.”

Ági (még nincs megkeresztelkedve): „A keresztény testvérek szeretete, a rengeteg tapasztalat, amit megosztottunk egymással, mindnyájunkat erősített. Korábban nem úgy gondoltam az imára, imádkozásra, mint most. Most már nagyon szeretek és vágyom arra, hogy sokat imádkozzam. Kis közösségünk is sokkal erősebbé és szeretetteljesebbé vált. A Szentlélek jelenlétének megtapasztalása egy életre szóló tapasztalat és emlék marad. Arra kérem az Urat, hogy mindennap küldje el a Szentlelket, hogy velünk legyen minden pillanatban.”

Anett (ő sincs megkeresztelkedve): „A legfontosabb számomra a Szentlélek megismerésének és megtapasztalásának az élménye volt. A közös imádkozás közösséggé nevelte kis csapatunkat.

László: „Ajándékhal-mazokat kaptam: egy nemzetközi testvéri közösséget, a gyülekezetalapítás szükségességének megértését, imaformák sokaságát, a Szentlélek Istennel való mélyebb közösséget, egy gyönyörűséges és felejthetetlen úrvacsorát, lehetőséget a zenei biznyság-

tételre, és egy azóta is működő országos imaláncot.”

Fruzsina (László felesége): „Egy napra utaztam fel Budapestre, de számomra egy életre meghatározó nap volt. A Szentlélek hatalmas erejét éreztem az egész közösségen. A szeretet hatalmas ereje volt jelen. Megtanultam, hogy többet kell imádkoznom. A férjem is hatalmas változáson ment át, ami a családukat még közelebb vezette az Úrhoz. Szeretet, nyugalom, tisztaság és békesség áradt az emberekből.”

Ezt a kis csoportot nem csak a gyülekezetalapítás szolgálata köti össze, hanem a zene is. Mindnyájan tagjai egy kis citerazenekarnak, és ezt fel is használták Isten dicsőítésére, és a közösség megörvendeztetésére. Csütörtökön este egy kis koncerttel szolgáltak, amelynek eredményeképpen több nemzetközi meghívást is kaptak Lengyelországba, Csehországba és Erdélybe.

A kis csapat az elmúlt szombaton beszámolt az egri gyülekezetben a gyülekezetalapító képzésről. Az alkalmon jelen volt valaki, aki szintén egy napra utazott fel Budapestre, aki nem a tiszafüredi gyülekezetalapító csoport tagja, és nincs még megkeresztelve. Ő is elmondta azt, amit ott tapasztalt: „Én nem tudom, hogy mi volt ott, de teljesen megváltozott az Istenről alkotott képem. Azóta teljesen másként viszonyulok Istenhez.” Imájában pedig ezt mondta: „Egy olyan útra tettem a lábam, amelyről soha nem fogok letérni.”

Mi ez, ha nem a Szentlélek munkája?

Hegyes Géza

Újabb keresztség a Teachurchben!

Június 25-e újabb nagy napot tartogatott az egyik legfiatalabb gyülekezeti csoportunk számára. Ekkora terveztük ugyanis a Teachurchhoz kapcsolódó második keresztségi alkalmat.

Varga Csaba fiatalon döntött Krisztus mellett. Még nincs húsz éves, mégis elmondható, hogy már van tapasztalata az élet kemény megpróbáltatásaiból. Keleti filozófiák és egyéb elméletek töltötték ki tinédzser éveinek érdeklődését. Nyitottsága azonban elvezette – csoporttagjaink közreműködésével – a kereszténységhez. Idén márciusban hosszú betegség után elvesztette 38 éves édesanyját. Csoportunk vele együtt gyászolt. Most pedig arra készültünk, hogy vele együtt ünnepeljünk.

Csaba mindenképpen természetes környezetben: folyóban vagy tóban szeretne volna átélni a bemerítkezést. A domonyvölgyi tóban, a strandnál már történt egy ilyen alkalom (Saját Erzsike kereszttelkedett ott), így most is erre a helyre esett a választás.

A délelőtti istentiszteletet lelkészünk, Horváth Péter családjánál tartottuk Gödöllőn, ahonnan együtt mentünk a közeli Domonyvölgybe. A tó mellett egy kis ligetben került sor a keresztségi istentiszteletre, majd következett a bemerítkezés. Többen eljöttek barátaink és a család tagjai közül is, valamint a strand tulajdonosa, Klausmann Viktor, ismert tévés személyiség és munkatársai is figyelemmel kísérték bennünket a távolból.

Mindannyian érezhettük, hogy ez egy bensőséges, felemelő alkalom, amikor valaki nyilvánosan kifejezi Krisztushoz tartozását, elindulását egy új, egy szolgálattal teli úton, aminek végén egy nagy találkozás vár rá.

Szabó Krisztina, Varga Csaba... vajon hogyan folytatódik a sor? Bárhogyan legyen is, de folytatódnia kell! Sokan élnek még Pásztor nélkül! Reméljük, hogy kettejük döntése új lendületet és kitartást ad munkánkhoz!

a Teachurch tagjai

(Fent:) Az alámerítés szolgálatát Horváth Péter, a Teachurch lelkésze végezte.

(Lent:) Édesapja köszönti Csabát.

Keresztség Debrecenben

Keresztségi istentisztelet volt Debrecenben 2005. június 25-én. A józsai közösség tagjaként Kunkli Péter, a debreceni gyülekezet tagjaként pedig Mladenov Krisztina kötött szövetséget az Úrral. A kereszttelés szolgálatát Kovács-Bíró János testvér végezte. Hálásak vagyunk Istennek azért, hogy a józsai gyülekezetből több fiatal is döntött az Úr mellett, és a közeljövőben ők is felkészülnek a szövetségkötésre.

Major Józsefné

A Kétegyházi és a Józsa Gyülekezet találkozója

A Józsa és a Kétegyházi Gyülekezet találkozója másodszor rendeztük meg Kétegyházaán, 2005. május 28-án. Korábban 2004. szeptemberében került sor a két gyülekezet közös programjára, amelyet Józsaán rendeztünk.

Idén a kétegyházi közösség meghívásának tettek eleget a józsaiak, akik szombati szolgálataikkal tették ünnepélyessé a találkozót, a helyiek pedig közös ebéddel látták őket vendégül. Mindkét alkalommal áldásos és örömteli szombatot töltött együtt a két közösség, megismerve egymást, a gyülekezetek életét, programjait. Tanulságos és hitmélyítő alkalmak voltak ezek mindnyájunk számára.

Az idei találkozó nem ért véget a szombat befejeztével. Vasárnap sportnappal folytatódott a program Kétegyházaán. Jó volt látni, amint idősek és fiatalok együtt röplabdáznak, asztaliteniszeznek. Ezúttal a

szabadban, bográcsban készült el az ebéd is, melyet kis pihenőt tartva közösen fogyasztottunk el.

Hálával tartozunk Istennek ezekért az alkalmakért, a testvéri közösségért és mindazon áldásokért, amelyekkel megajándékozott bennünket.

A program végén a két gyülekezet tagjai a közös elhatározással váltak el egymástól, miszerint évente két alkalommal ezen túl is találkozni fognak.

Major Józsefné

A NYÁRI TÁBOROK BESZÁMOLÓI

József cifra ruhában.

NSzBT

„– Mi okozta a problémát József és testvérei között?

– Az, hogy József megkapta csíkos fürdőköpenyét.”

Mit is takar a fenti párbeszéd? A „bibliai” Józsefről és 12 testvéréről van szó, amely a – Szünidei Biblia Tábor feldolgozásra kerülő témaköre volt. A nap elején mi, szervezők játszottuk el az asznapi történetet „korhű” jelmezekben és díszletek között, és mivel József cifra ruháját egy apuka csíkos fürdőköpenye helyettesítette, ezért a kérdésre adott választ elfogadtuk. A helyes válasz egy tallért ért.

Az immár 8. alkalommal megrendezett napköziis tábor 85 gyerekkel kezdtük meg július 4-én, zászlófelvonással és harsonaszóval. A reggeli az áhítat és az éneklés után következett az asznapi

történet József életéből. Miután mindenki korcsoportonként elfoglalta a helyét, a tanítók vezetésével a látott történet mondanivalóját elemezték ki rajzok, rejtvények, Biblia versek, játékok segítségével. Az ebéd után kézműves foglalkozások (korongozás, gyöngyfűzés, papírsárkány, zsenília- és cserépfigurák készítése), körmönfónás foci, gólyalábazás következett, kinek-kinek tetszése és vérmérséklete szerint. A heti programok között szerepelt még gyalogos és kerékpáros akadályverseny, egy lópatkolás megtekintése és kirándulás az egyik, közelben található várhoz.

Ahhoz, hogy a gyerekek aktivitását is fenntartsuk, a jó válaszokért és a délutáni programokon való részvételért tallér járt. De volt olyan, hogy valaki akkor is kapott, ha arra a kérdésre, hogy hogyan aludt az éjszaka, jó választ adott.

Miért adtam közre ezt a „titkot”? Ezzel próbáltam érzékeltetni, hogy a gyermektábornak mi volt a célja. Azt szerettük volna elérni, hogy a gyerekek szívesen legyenek itt, jól érezzék magukat, és kis lelküket az Isten felé hangoljuk, akár a konkrét történetek segítségével, akár a tábor hangulatával.

Vajon elértük-e a kitűzött célokat? Az biztos, hogy sok gyerek délután 4 órakor a foglalkozások befejeztével sem akart hazamenni, sőt este 8 órakor úgy kellett hazatessékelni őket és reggel 8-kor, amikor kezdtük a tábor, már vártak bennünket a kapuban. A tábor lelki céljait illetően, Istenünk tudna nyilatkozni.

A tábor nem csak arról szólt, hogy mi szervezők mit csináltunk, mert szombaton a tábor lakói adtak számot a héten tanultakról: a kisebbek énekek, bibliaversek

formájában, a nagyobbak egy történetrész elmondásával, míg a legnagyobbak a történet megelevenítésével. Mindezekben az Isten dicsőítő dolgokban nemcsak mi és a gyülekezet gyönyörködhetett, hanem a táborban résztvevő gyerekek szülei is. Ja, igen. Elfelejtettem megemlíteni, hogy a gyerekeknek több mint a háromnegyede nem adventista volt, sőt mi több, egy részük még nem is volt Istenben hívő, mégis megragadta őket a tábor légköre és üzenete. Hála legyen Istennek és dicsőség Néki mindeztért!

Sok kis fazekas-mester.

Na és a vasárnap, a vidámpark...! Hiszen lehet, hogy sokuknak ez volt a cél. A kapott tallérokat „be lehetett váltani”. Sütemények, játékok, zenegép, arcfestés, diótörő, szkander-„gép”, festőgép, halászat, lukas-sajt, pingpong, cso-cso bajnokság, ital- és meglepetés-automata, szerencsekerék és még ki tudja mi mindent hagytam ki.

Mire délután végeztünk a takarítással és fáradtan, de élményekkel teltlen lerokkadtunk a székekbe, már azt írtuk össze, hogy jövőre min változtassunk.

Még egy kérdés? Mit jelent az NSzBT? Milyen Szünidei Biblia Tábor? Nem Napköziis! Nem Nyári! Igen! Pontosan. Nemesvámosi. Mert hogy mindez Nemesvámoson történt 2005. július 4–10. között. Köszönet érte Jézusnak!

Köszönettel tartozunk még: Az AWW alapítványnak Szabó Zsolt segítségével, a Nemesvámosi Polgármesteri Hivatalnak, a Zömbik és társa Kft-nek Zömbik Kálmán segítségével, a Hetednapi Adventista Egyház Dunamelléki Egyházterületének és Nemesvámosi Gyülekezetének. Isten áldása mindannyiójukra!

Pásztor Csaba

Sport tábor – „Ép testben ép lélek!”

Most már elmondhatjuk, hogy törzshe-lyünké vált Szentgyörgyvölgy. Kilence-dik alkalommal szerveztünk tábor az Őrség kicsiny falujában. Idén július 24-31. között lehettünk együtt a sportolni vágyókkal, a kirándulást kedvelőkkel és a lelki dolgok iránt érdeklődőkkel. A tábor 70 résztvevője közül 24-en számítottak újoncnak, mivel ők most vettek részt első alkalommal ebben a programban.

A hét folyamán mindennap voltak lelki foglalkozások, amikor Dr. Szigeti Jenő lelkész tartott előadással egybekötött beszélgetéseket. A mottónk: *Hogyan lehet használni a test gyakorlásának?* volt. Szigeti testvér a hét délelőtti foglalkozás mellett három este *Őrségi nyári esték* címmel evangelizációs előadásokat is tartott, amelyekre – meghívóinkat személyesen kézbesítve – a falu minden lakóját meghívtuk, táborunk 20–30 nem adventista résztvevőjével együtt. A program részeként Simon Tibor és Papp László ének-zenei szolgálata tette még felemelőbbé együttlétünket. Az előadásokat követően a hallgatók összesen 24 ezer forint értékben vásároltak könyveinkből, míg 5–6 résztvevő kifejezte szándékát, miszerint szeretne részt venni gyülekezeti istentiszteleti alkalmainkon is, hogy jobban megismerje egyházunkat, tanításainkat.

A hét folyamán kirándultunk Velemérbe, ahol Szigeti testvér idegenve-zetése, a település és a helyi Római kato-likus, műemléki templom történetéről elmondott ismeretei nemcsak a táborozók, de az éppen ott tartózkodó, országjáró turisták figyelmét is lenyűgözték.

A kánikulai jó időben valóban sokat mozogtunk, sportoltunk. Pingpongoz-tunk, röplabdáztunk, kosárlabdáztunk, fociztunk és vízilabdáztunk is, de a leg-népszerűbb sportágnak a tenisz bizonyult, mivel 20-an neveztek be a versenyre. Külön örömünkre szolgált, hogy a hét közepén megérkezett közénk Bardóczky

Kornél, a magyar férfi teniszválogatott 27 éves ranglistavezetője, akivel sokat beszélgethettünk, többek között a pálya-futása alakulásáról. A mi kis teniszbajnoksá-gunk két döntőse (Simon Tibor és Gubcsó Károly) pedig – mint-egy különdíjként – 15–15 perces bemutatót játszhatott Bardóczky ellen. A teniszező el-mondta, hogy most volt először adventista ren-dezvényen, amelyen igen kellemes benyomást tett rá a résztvevők barátságos, szeretetteljes ma-gatartása.

Az utolsó estét tábortűzzel zártuk, amelyen megosztottuk a hét folyamán szerzett élményeinket, tapasztalatainkat.

Végezetül, de nem utolsósorban, nem szeretnék megfeledkezni házigazdáink vendégszeretetéről és az éttermi dolgozók vendéglátásáról sem, amely végig kitűnő volt.

A csoport „idegenvezetője”, Dr. Szigeti Jenő mesél a veleméri Római katolikus templom történetéről.

Reméljük, jövőre ismét sok örömben lesz részünk, mivel már a tizedik alkalommal leszünk együtt 2006. július 23–30. között, amelyre már most 40-en jelentkeztek. De addig, szeptember 24–25-ére megszervezzük szokásos kecskeméti tábortalálkozóunkat, ahová szeretettel várjuk az érdeklődőket is!

Hoffer Zoltán

Fogyatékkal élők tábora Szegeden

Halmazottan fogyatékos fiataloknak szervezett tábor Szegeden 2005. június 23–29. között a Napos Oldal a Sérült Emberekért Alapítvány és az ADRA Adventista Szeretetszolgálat. A tábor létrejöttét anyagilag támogatta a Nemzeti Kulturális Alap, a Szeged Város Alapít-

vány és természetbeli adományokkal ill. kedvezményekkel számtalan helyi vál-lalkozó, akiknek a támogatását ezúttal is szeretnénk megköszönni.

A résztvevők az ország különböző pontjairól érkeztek, többségük intézetből. Voltak régi barátok, akik egy év után itt

találkozhattak újra és új táborozók, akik azért jelentkeztek, mert érdeklődésüket felkeltette a korábbi táborok jó híre.

A tábor programbőségétől „szenvetett” – minden napra több különféle

Folytatás az 5. oldalon.

Fogyatékkal élők tábora Szegeden

c. írásunk folytatása a 4. oldalról.

tenni-, illetve látnivaló is akadt. Talán a Takács Kata által vezetett kézműves programmal kezdeném a beszámolót. Itt a fiatalok számtalan lehetőség közül választhattak, példaként csak párat kiragadván: márványozás, gipszfestés, agyagozás, üvegmatrica készítés és még több más lehetőség. A foglalkozások felszabadult légkörét fokozta, hogy a különböző sérüléssel rendelkező fiatalok lehetőségeik korlátjait feszegetve alkottak szebbnél szebb ajándéktárgyakat. Zoli, aki Tiszakürtről érkezett, 22 éves koráig egészségesen élt, mígnem megtámadta az izomsorvadás, és ma már segítség nélkül az élet egyszerű feladatait sem képes ellátni. Most azonban örömtől sugárzó arccal készítette ajándékait a táborozó ismerősei és otthon lévő mennyasszonya számára. A táborozás során arra is volt lehetőség, hogy Szeged nevezetességeit a városnéző „kisvasúttal” megtekintsék a táborozók.

A segítőkről is szót kell ejteni, akik fáradságot és energiát nem sajnálva végezték munkájukat, amelynek lényege: feledtetni a rájuk bízott társaikkal fizikai korlátaikat.

A program részeként meglátogattuk a Szegedi Fűvészkertet és a Vadas Parkot, ahol országunk flórájával és faunájával ismerkedtünk, valamint az Ópusztaszeri Nemzeti Emlékparkot, ahol történelmünk és kultúránk egy szeletjére álmélkodhatunk rá.

A tervezett programokat váratlan lehetőségek is kiegészítették, mint a Szőregi Rózsafesztivál és a *Madagaszkár* rajzfilm megtekintése.

Szabadprogramként a tábor (szegedi Napfény Hotel) területén lévő úszómedencét is használhattuk, ahol mindenki láthatta Szilvit, aki ízelítőt adott abból, miként lett paraolimpiai aranyérmes úszóbajnok karok nélkül.

A tenni- és látnivalók mellett a lélek dolgaira is ügyeltünk a cikk írója által vezetett kommunikációs gyakorlatok, valamint a Restás László vezette közös éneklések és tanulságos történetek segítségével.

Rengeteg élménnyről számolhatnék még be, amivel ez az egy hét gazdagabbá tett mindnyájunkat – sérült fiatal és segítő egyaránt, de ehelyett inkább hívok minden kedves Olvasót, hogy tegyen szert személyes tapasztalatokra a jövőben szervezendő táborokban!

Zámbó Zoltán

Közös éneklés a szabadban.

A VASI MISSZIÓ HÍREI

2005 nyara a folyamatos, egymást követő események jegyében tel el.

Június 4-én a salgótarjáni testvérek látogattak el gyülekezetünkbe. Valóban „egymás hite által” növekedtünk. Vendégeink vasárnapra is maradtak, amikor a kőszegi hegyekben tettünk egy nagy közös túrát. Talán egy kicsit az

énekesek találkozója is volt ez a nap, hisz még fölfelé menet is énekelt a csapat egy része.

Június 19-től 10 napon át kilencen együtt üdülhettünk az Adrián. Az együtt-utazás, éneklés, áhítatok, beszélgetések, no és persze a tenger, a fürdés tették felejthetlenné ezt a gyönyörű utat.

Júliusban meglátogattak minket Ausztráliából Cedric és Hillary Wallace – igazán jól esett kedvességük.

Júliusban a Döbrönte Biblia Táborban több Vas megyei barátunkat is köszönthettük. Voltak közülük többen, akik már évek óta velünk tartanak. Gyönyörű helyen, gyönyörű időben tanulhattunk – József életét vettük át részletesen. Együtt énekelünk és persze sokat túráztunk, voltak kézműves foglalkozások és vidám estek.

Augusztus 1–7-ig egy Nemzetközi Gyülekezetalapító Konferencián, 15–20-ig a Bajai Missziókonferencián vettünk részt. Ez utóbbira a Vasi Missziós gyülekezet szinte valamennyi tagja, illetve barátaink is eljöttek. Számukra különösen felejthetetlen volt ez a találkozó, hisz szombatról szombatra 15–25 fős gyülekezetben, azaz családi otthonban jöttek eddig össze, és számukra roppant felemelő volt a több száz fős tömeg. Az elmúlt szombaton alig győzték felolvasni a szekciókon készített jegyzeteiket, a plenárisokon elhangzottakat pedig egymást kiegészítve mondták el. Volt, aki most látott (volna) először igazi keresztséget (ha közelebb kerülhetett volna a parthoz). Már most jelentkeztek a jövő évi Missziókonferenciára. Örültek annak is,

Folytatás a 6. oldalon.

A VASI MISSZIÓ HÍREI

c. írásunk folytatása az 5. oldalról.

hogyan elmondhatták a nagy gyülekezet előtt, hogyan találkoztak Jézussal. A „láthatatlan színház” élménye igen mély nyomot hagyott bennük, különösen miután a segítők között is részt vehettek a programban.

Volt még egy táborunk július 21–28-ig az Őrségben. Gyerekek, felnőttek voltunk együtt vegyesen. Annak ellenére, hogy az időjárás nem igazán kedvezett nekünk, mégis, egyetlen egyszer sem áztunk el, viszont a kedvezőtlen időjárás előnye a sok közös és „mély” beszélgetés volt.

Felnőttek és gyerekek közös tábor a Őrségben.

Ezen a nyáron még egy nagyobb program vár ránk, amikor is szeptember 4–11-ig Erdélyből várunk 16 testvért, akik a megye területén kilenc alkalommal különböző helyeken adnak majd elő egy-egy énekes-evangelizációs műsort. Nagyon készülünk rá, hisz az őszi biblikári alkalmak kezdete lesz ez a program, és hisszük, hogy áldásos kezdet lesz.

Gyakran éreztük, hogy imádkoztak és imádkoznak értünk testvérek. Sajnos, azt kell tapasztalnunk, hogy az emberek igazi érdeklődése csupán a látványosságnak és nem Jézus evangéliumának szól. Az „öt iga ökröt vettem...; szántóföldet és feleséget vettem...” itteni változata: „vendégeim jönnek...; unokákra vigyázok...; karneválra megyek...; osztálytalálkozóra megyek, nem mehetek”.

Hálásan köszönjük, ha imáitokban rólunk is megemlékeztek!

Gyűrűs Istvánné

IFJÚSÁGI CSENDES NAP

lesz szeptember 24-én
a Práter utcai gyülekezetben.

Témája: *Sikeres lehet-e egy adventista az üzleti életben?*

Szeretettel várjuk a fiatalokat!

Gyermekebemutató
Baján

„Ti is atyák, ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek azokat az Úr tanítása és intése szerint.” (Ef 6:4)

Ahogy a gyülekező fecskék száma gyarapszik nyár végén, úgy szaporodott tavaly kismamáink száma is öszre. Meglepődve számolgattunk, és csodálkozva ocsúdtunk a valóságra: bizony ők négyen vannak.

A felismerést követő, izgalmas várokozás idejének imaóráin mindig megemlékeztünk a „pocakosokról”. (Magam részéről máig eszembe jutnak a hittestvéreimtől kapott aggodó kérdések, óvó tanácsok, fürkésző pillantások és simogató mosolyok.)

Isten gondoskodása „párba állította” kismamáinkat..., két csöppcs csikorgó télen, kettő pedig virágzó tavaszon született, így: 2005. január 6-án Marjanovics Adrián, 2005. január 15-én Peller Tamara Panka, 2005. április 11-én Major Péter, 2005. április 15-én Dikán Lili.

Érettük megnyilvánuló hálánkat gyermekebemutató alkalmával tártuk Teremtőnk elé 2005. június 25-én. A feladat jelentőségére – és mennyiségére – való tekintettel két lelkész is vendégül hív-

tunk. Simon Zsolt a lánykát, Körmöczy Miklós pedig a fiúkat mutatta be mennyei Atyánknak.

Mi szülők térdre borulva mondtunk köszönetet gyermekeinkért – elismerve és elfogadva őket Isten ajándékaként. Ígéret tettünk, hogy szeretettel, Isten Igéje szerint, Jézus jellemére formálva, Szentlélektől vezérelve neveljük őket.

Lelkészeink vezetésével imában könyörögtünk az Úrhoz: segítsen, erősítsen, tanácsoljon és áldjon meg bennünket ebben a munkában. Kértük Teremtőnket: legyen gondja gyermekeinkre, állítson öröket útjuk mentén, vigyázza kinyíló értelmüket. Pásztoraink felkérésére gyülekezetünk tagjai is bizonyosságot tettek: figyelemmel kísérik és mindenkor, mindenben támogatják e családok életének előrehaladását.

Amint a patak folyóvá duzzad, úgy töltötték be Simon Zsolt és Körmöczy Miklós szavai szívünket, úgy áradt szét lelkünkben az áhítat és úgy erősödött kisbabáink gögicsélése sírássá, melyre a résztvevők háttérből átszüremlő, türelmes, ölelő moraja kontrázott.

Visszaemlékezve hiszem, hogy ezen a szombat délelőttön mindnyájan gazdagabbak lettünk. S a jövőre gondolva? Kezdetünk munkálkodni egy bébi szombatiskolai csoport létrehozásán!

Pellerné Mátyási Anita

A Családi és Nevelési
Munkacsoport felhívása

Az unió Családi és Nevelési Munkacsoportja olyan testvérek jelentkezését várja, akik mindennapi munkájuk során családokkal és családi problémákkal foglalkoznak (pszichológusok, pszichiáterek, védnők, szociális munkások, családgyógyászok stb.). Az újonnan alakuló csoport feladata az egyháztagok családi életének segítése, családi napok és táborok szervezése, családi témájú publikációk készítése és más projektek tervezése és lebonyolítása.

Ha ismereteiddel és tapasztalataiddal szeretnéd az egyházat is gazdagítani, ha szeretnéd egy dinamikus, elkötelezett csapat tagja lenni, örömmel várom bemutatkozó leveledet és szakmai önéletrajzodat posta ill. e-mail címem valamelyikén (Mihalec Gábor, 6762 Sándorfalva, Zrínyi u. 10.; mihalecgabor@adventista.hu). További információért elérhetsz a 30/664-3045 telefonszámon.

Mihalec Gábor
a Családi és Nevelési Munkacsoport vezetője